DOMSTOLENS DOM [1]
AF 4. APRIL 1960

Acciaieria e Tubificio di Brescia mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 31/59

Processprog: Italiensk

Angående:

Annullation af Den Høje Myndigheds beslutning af 15. april 1959 om gennemførelsen af en kontrol af virksomheden »Acciairia e Tubificio di Brescia« S.p.A., via Zara 12, Brescia.

Domskonklusion:

Sagsøgte frifindes, da søgsmålet findes at savne fornødent grundlag.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at Den Høje Myndigheds beslutning annulleres:

1. Fordi den foreskriver efterprøvelser vedrørende konkurrenceforholdet, prisret og ulovligt salg, uden at dette berettiges af særlige grunde; fordi den generelt foreskriver efterprøvelser, skønt Den Høje Myndighed efter at have foretaget en delvis efterprøvelse kun har interesse i at undersøge visse bestemte dokumenter, og fordi efterprøvelser, uden at der er givet en særlig begrundelse herfor, er foreskrevet på et område, som ikke henhører under Den Høje Myndigheds jurisdiktion.

2. Fordi beslutningen endvidere lider af formmangler, for så vidt den hverken præciserer sine krav om oplysninger eller efterprøvelsens genstand, og fordi den ikke angiver nogen begrundelse for kontrollens gennemførelse i det konkrete tilfælde.

Sammendrag

1. *Oplysning — efterprøvelse — beslutning forud for udøvelsen af disse rettigheder, ikke foreskrevet i traktaten — virksomhedernes ret til at anmode om en sådan beslutning (EKSF-traktaten, artikel 47)*

2. *Oplysning — efterprøvelse — anvendelsesområde — samtidig udøvelse (EKSF-traktaten, artikel 47)*

3. *Oplysning — efterprøvelse — fortolkning i forhold til artikel 86, stk. 4 (EKSF-traktaten, artiklerne 47 og 86)*

1 — Oversat fra fransk.

4. *Oplysning — udvidelse af efterprøvelsen til at omfatte en produktionsvirksomhed, der ikke er omfattet af traktaten*
(EKSF-traktaten, artikel 47)

5. *Oplysning — efterprøvelse — begrundelse af de dertil hørende beslutninger*
(EKSF-traktaten, artiklerne 15 og 47)

1. Idet traktatens artikel 47, stk. 1 indeholder to sammenhørende beføjelser: »Den Høje Myndighed kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver. Den kan lade foretage de nødvendige efterprøvelser«, fastsætter den på den ene side virksomhedernes oplysningspligt, på den anden side omfanget af undersøgelserne, der kan foretages samtidigt.

   Af denne bestemmelses ordlyd kan der ikke udledes noget stiltiende påbud om, at der forud for enhver efterprøvelse skal vedtages en forberedende beslutning.

   Da det oplysningsarbejde, som artikel 47, stk. 1 sigter til, imidlertid hverken er nærmere fastlagt eller afgrænset, må det indrømmes, at virksomhederne, hvis de finder, at de ansatte under Den Høje Myndighed udøver en virksomhed, som fører til overkridelse enten af rammerne for deres opgaver eller af Fællesskabets kompetence, kan anmode om, at der hverken foretages indsamling af oplysninger eller efterprøvelser uden en forudgående beslutning, som tager stilling til de divergerende synspunkter.

2. Den i artikel 47 fastsatte efterprøvelse finder ikke blot generel anvendelse på alle de undersøgelser, som er overladt Den Høje Myndighed til gennemførelsen af dens opgaver, men tjener også de mangfoldige oplysningspligter, som påhviler den, for eksempel ifølge traktatens artikel 46, stk. 3, afsnit 1 og 5.

   Traktaten kræver ikke, at udøvelsen af oplysnings- og efterprøvelsesbeføjelserne sker efter hinanden i to adskilte faser, den ene underordnet den anden i et rangforhold, som traktaten ikke nævner, men forudsætter klart, at det kan være nødvendigt at gå over til efterprøvelse. Hverken ordlyden, ånden eller målet i artikel 47, stk. 1 er til hinder for, at oplysnings- og efterprøvelsesbeføjelsen udøves samtidigt.

3. For nærmere at fastslå indholdet og den nøjagtige rækkevidde af artikel 47, stk. 1 er det ikke nødvendigt at søge tilbage til bestemmelserne i traktatens artikel 86, stk. 4, som ikke har til formål at regulere omfanget af oplysnings- og efterprøvelsesbeføjelsen, men udelukkende at stille den nationale skattelovgivnings tvangsmidler til rådighed for Den Høje Myndighed, når denne gennem sine ansatte foretager den umiddelbare og tvungne gennemførelse af kontrolopgaver, som kan gribe ind i den individuelle frihedssfære og fravige princippet om hjemmets ukrænkelighed.

4. Udøvelsen af Den Høje Myndigheds efterprøvelsesret skal i princippet begrænse sig til virksomhedsaktiviteten inden for kul- og stålproduktionens område.

   Men Den Høje Myndighed har ret til at kontrollere en virksomheds samlede administration, selv om denne udøver en produktionsvirksomhed, som kun delvist falder ind under EKSF-traktatens bestemmelser, for således at sikre sig at fordelingen mellem de produktionssektorer, der er underlagt traktaten, og de andre produktionssektorer er korrekt, og at der ikke forekommer sammenblanding af de to dele af bogføringen, som kan afsløre en overtrædelse af traktaten.

5. Artikel 47, stk. 1 kræver ikke, at Den Høje Myndighed på forhånd nøje angiver, hvilke punkter efterprøvelsen vil omfatte.

   Det skal naturligvis fremgå af beslutningen, at de af Den Høje Myndighed forlangte oplysninger er nødvendige; men i denne henseende kan kun det tilsigtede mål tjene som kriterium.